



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Gherasimenco Ruslan ,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gherasimenco Ruslan împotriva Ministerului Apărării al Republicii Moldova, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 06 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-39/25
NR. PIGD 2-23152607-01-3ra-29012025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. O. Țurcan
Curtea de Apel Chișinău, jud. G. Mîra, A. Braga, V. Sîrbu,

30 septembrie 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Gherasimenco Ruslan,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ana Cucerescu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 26 octombrie 2023 Gherasimenco Ruslan s-a adresat cu o acțiune în contencios administrativ către Ministerul Apărării al Republicii Moldova, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 13.07.2023 a fost eliberat din serviciul militar prin contract și trecut în rezervă, urmare a reducerii funcției deținute - medic (șef cabinet stomatologic) punct medical secția medicală Brigada 2 infanterie monitorizată.

3. A relatat că, la eliberare a fost emis extrasul din ordin nr. 132 din 13.07.2023, prin care i-a fost acordată indemnizația unică bănească de concediere în mărime de 3 solde lunare, conform pct. 157, subpunctul 1) al Ordinului MA RM nr. 229 din 01.06.2021, privind aprobarea Regulamentului cu privire la salarizarea și asigurarea cu alte drepturi bănești a militarilor din cadrul Ministerului Apărării.

4. A menționat că, nefiind de acord cu actul respectiv, la 20.07.2023 a întocmit și expediat cererea, prin care solicită acordarea indemnizației unice, în corespundere cu vechimea calendaristică în serviciul militar în mărime de 10 solde lunare, în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (3), lit. c) din Legea cu privire la statutul militarilor.

5. A afirmat că, la 13.09.2023 i-a fost adus la cunoștință extrasul de ordin nr. 175 din 13.09.2023, prin care s-a modificat ordinul de zi pe unitate nr. 132 din 13.07.2023 paragraful 8, sintagma „De acordat indemnizația unică bănească de concediere în mărime de 3 solde lunare conform pct. 15 subpunctul 1) al ord. MA RM nr. 229 din 01.06.2023, privind aprobarea Regulamentului cu privire la salarizarea și asigurarea cu alte drepturi bănești a militarilor din cadrul Ministerului Apărării” și se expune în următoarea redacție „de acordat indemnizația unică bănească de concediere în mărime de 8 solde lunare conform art. 19 alin. (3) lit. b) al Legii nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor”.

6. A indicat că, nefiind de acord cu decizia respectivă, la 19.09.2023 a expediat în adresa Ministerului Apărării cererea prealabilă, prin care a solicitat acordarea indemnizației unice la eliberare din serviciu militar în mărime de 10 solde lunare.

7. A relatat că, la 02.10.2023 i-a fost expediat răspunsul cu nr. 21/443, la cererea prealabilă, prin care i s-a comunicat faptul că are vechimea calendaristică în serviciul militar de 13 ani, 8 luni 13 zile și respectiv acesta poate beneficia de o indemnizație în mărime de 8 solde lunare.

8. Consideră că, privitor la esența problemei, extrasul de ordin nr. 175 din 13.09.2023, prin care i-a fost acordată indemnizația unică bănească de concediere în mărime de 8 solde lunare conform art. 19 alin.(3) lit. b) al Legii nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor, ca fiind ilegal și neîntemeiat.

9. De asemenea, a invocat că în corespundere cu articolul 19 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 162 din 22.07.2005 cu privire la statutul militarilor, se prevede că „în cazul eliberării din serviciul militar prin contract în temeiul art. 35 alin. (3) lit. b)-d) și h), lui i se acordă o indemnizație unică în corespundere cu vechimea calendaristică în serviciul militar, c) de la 15-20 ani – în mărime de 10 solde lunare”.

10. Suplimentar, a invocat că stagiul de cotizare la momentul eliberării din serviciu constituie 16 ani și 11 luni, acest fapt se confirmă prin calculul prealabil al vechimii în serviciul militar a căpitanului-medic Gherasimenco Ruslan, eliberat de către șeful interimar al S1 secție personal mobilizare stat major, la 16.02.2023, prin care s-a indicat că vechimea în serviciu militar este de 16 ani 6 luni (de la data respectivă până la eliberarea efectivă din serviciu militar au trecut încă 5 luni).

11. În acest sens susține că, în perioada 29.01.2007 – 30.10.2009 a activat în cadrul Forțelor de menținere a păcii, această perioadă tot urmează a fi luată în considerare la calcularea vechimii în muncă, în conformitate cu prevederile art. 18, lit. c) Legea nr. 1544/1993 asigurării cu pensii a militarilor și persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne.

12. A solicitat Gherasimenco Ruslan, anularea extrasului din ordinul nr. 175 din 13.09.2023 și a răspunsului cu nr. 32/443 din 02.10.2023, obligarea autorității pârâte de a emite actul administrativ individual favorabil.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea din 22 martie 2024, a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea declarată de Gherasimenco Ruslan privind anularea extrasului din Ordin nr. 175 din 13.09.2023, prin care s-a acordat lui Gherasimenco Ruslan indemnizația unică bănească de

concediere în mărime de 8 solde lunare și a răspunsului cu nr. 32/443 din 02.10.2023 la cererea prealabilă din 19.09.2023, obligarea autorității pârâte să examineze cererile depuse de către Gherasimenco Ruslan cu privire la acordarea indemnizației unice la eliberare din serviciu militar în mărime de 10 solde lunare, în temeiul art. 19 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 162 din 22.07.2005 cu privire la statutul militar și să emită actul administrativ individual în sensul acordării indemnizației unice în mărime de 10 solde.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La 05 aprilie 2024 Gherasimenco Ruslan, a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia 06 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Gherasimenco Ruslan, și s-a menținut hotărârea din 22 martie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

16. În motivarea soluției, instanța de apel a concluzionat că hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată.

17. În context, a reținut că, potrivit ordinului Comandantului Brigăzii 2 Infanterie Motorizată nr. 208 din 30.10.2009, Gherasimenco Ruslan, numit prin ordinul Ministrului Apărării al Republicii Moldova 2-088 din 22 octombrie 2009 în funcția de medic stomatolog punct medical Brigada 2 Infanterie Motorizată, a primit funcția și gestiunea începând cu data de 30.10.2009. Din adeverința nr. 22 din 19.02.2007 al Comandantului Brigadei 2 Infanterie Motorizată, se atestă că Gherasimenco Ruslan este angajat în funcție de asistent medical punct medical Brigada 2 Infanterie Motorizată din 29.01.2007.

18. Potrivit calculului vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei (stagiului general de muncă), militarului prin contract în conformitate cu art. 13 lit. b) al Legii nr. 1544 din 23.06.1993 eliberată căpitanului Gherasimenco Ruslan, se atestă că într-adevăr ultimul a activat în cadrul Brigăzii 2 Infanterie Motorizată în perioada 29.01.2007 – 30.10.2009, însă în acest sens urmează a fi evidențiat faptul că activitatea acestuia în perioada de referință reprezintă o perioadă contributivă care se include în stagiul civil de muncă și nicidecum nu cade sub incidența Legii nr. 162 din 22.07.2005 cu privire la statutul militarilor, or în perioada respectivă reclamantul a deținut o funcție civilă.

19. Deținerea unei funcții civile de către Gherasimenco Ruslan în perioada de referință se probează inclusiv prin Ordinul Comandantului Batalionului de Gardă nr. 23 din 06.02.2008, din care rezultă că acestuia i-a fost permisă

cumularea funcției vacante în mărime de 50 la sută din salariul de funcție în temeiul art. 155 Codul muncii, precum și reieșind din Ordinul Ministrului Apărării al Republicii Moldova nr. 206 din 05 septembrie 2006 „Cu privire la condițiile de salarizare a *angajaților civili* din marile unități militare, unități militare și organizațiilor Ministrului Apărării al Republicii Moldova”.

20. Același ordin – nr. 206 din 05.09.2006, a stat la baza emiterii Ordinului Comandantului Batalionului de Gardă nr. 218 din 03.11.2008.

21. Astfel, instanța de apel a concluzionat că, în perioada, la care pretinde reclamantul a fost una contributivă, însă se evidențiază faptul că acesta nu a deținut statutul de militar în perioada 29.01.2007 – 30.10.2009, or, după cum se observă din actele administrate la materialele cauzei, ordinele emise au fost adoptate în baza legislației aplicabilă angajaților civil – Codul muncii și Ordinul nr. 206 din 05.09.2006.

22. Totodată, instanța de apel a reținut că începând cu 09 noiembrie 2009 prin Ordinul nr. 217 s-a desfășurat contractul individual de muncă cu funcționarul Gherasimenco Ruslan în baza cererii personale, din proprie inițiativă, cu începere de la 09.11.2009, în baza art. 85 alin. (1) Codul muncii și nicidecum normelor ce reglementează serviciul militar, în vigoare la acel moment.

23. În această ordine de idei, reclamantul confundă perioada contributivă, precum și vechimea în muncă, concepte ce nu sunt aplicabile prezentei cauze și nu face distincția acestora de vechimea calendaristică în serviciul militar, or vechimii calendaristice nu-i sunt aplicabile calcule preferențiale cu înlesniri, ci acestea se iau în vedere doar la stabilirea pensiei, prin urmare, nu prezintă relevanță trimiterea reclamantului Gherasimenco Ruslan la extrasul de cont al CNAS, în contextul în care acesta este aplicabil doar în condițiile stabilirii pensiei, astfel corect a statuat prima instanță că, Legea nr. 1544 din 23.06.1993, cât și art. 18, au ca obiect de reglementare condițiile de asigurare cu pensii și modul de calculare a vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei și *nicidecum pentru achitarea indemnizației unice bănești*, or în acest sens sunt aplicabile în exclusivitate prevederile art. 19 alin. (3) Legea nr. 162 din 22.07.2005 cu privire la statutul militarilor.

24. De asemenea, instanța de apel a evidențiat că, același temei i-au fost aduse la cunoștința reclamantului Gherasimenco Ruslan prin răspunsul Ministerului Apărării al Republicii Moldova nr. 32/443 din 02.10.2023, însă reclamantul prin acțiunea în contencios administrativ depusă, interpretează eronat aceste dispoziții, or, vechimea calendaristică în serviciul militar nu echivalează cu perioada contributivă sau cu vechimea generală în muncă, ci se referă în exclusivitate la perioada calendaristică în care angajatul a efectuat serviciul militar prin contract și care se calculează la acordarea indemnizației

unice de eliberare, care prin natura sa nu înglobează perioada desfășurării serviciului militar în condiții avantajoase – or perioada respectivă poate fi calculată doar la stabilirea pensiei.

25. Corespunzător, instanța de apel a concluzionat că, reieșind din vechimea calendaristică în serviciul militar a lui Gherasimenco Ruslan de 13 ani 8 luni 13 zile și în temeiul art. 19 alin.(3) lit. b) Legea nr. 162 din 22.07.2005 cu privire la statutul militarilor, autoritatea publică corect i-a stabilit reclamantului Gherasimenco Ruslan indemnizația unică în mărime de 8 solde lunare.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

26. La 10 ianuarie 2025, Gherasimenco Ruslan, a declarat recurs împotriva deciziei din 06 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

ARGUMENTELE RECURSULUI

27. În motivarea recursului, recurentul a reiterat, în esență, aceleași argumente invocate în calea de atac a apelului, fără a aduce critici juridice noi față de considerentele deciziei instanței de apel.

28. Astfel, recurentul a susținut că instanțele de fond și de apel au interpretat eronat normele de drept material incidente, în special în ceea ce privește art. 25 din Legea nr. 162 din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarilor și punctului 8 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare.

29. Consideră recurentul că decizia este bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor care confirmă perioadele, 29.01.2007-30.10.2009 de îndeplinire de către militarul Ruslan Gherasimenco a serviciului militar în cadrul Brigăzii 2 Infanterie Motorizată, perioadelor 23.03.2011-04.09.2012, 28.02.2017-14.05.2021 de îndeplinire a serviciului militar în condiții avantajoase în contingentul Forțelor de menținere a păcii din zona de securitate – decizia contestată se bazează pe o apreciere eronată a probelor; aprecierea este vădit nerezonabilă, decizia contestată se bazează în mod determinant pe această apreciere, cele trei condiții fiind întrunite cumulativ. Consideră arbitrar aprecierile instanței de apel prin care evidențiază că militarul Ruslan Gherasimenco nu ar fi deținut statutul de militar în perioada activării în cadrul

Brigăzii 2 Infanterie Motorizată 29.01.2007-30.10.2009, din simpla observare a ordinele emise în baza Codului muncii, or, această legislație este aplicabilă militarilor.

30. În opinia recurentului, aprecierile instanței de apel potrivit cărora ar fi eronată includerea în calculul vechimii în muncă a perioadelor de îndeplinire a serviciului militar a militarului Ruslan Gherasimenco în contingentul Forțelor de menținere a păcii din zona de securitate în calcul preferențial, pentru care vechimea în muncă se calculează cu înlesniri de o lună jumătate de vechime în muncă pentru o lună de serviciu (1:1,5), dat fiind faptul că aceste prevederi nu ar fi aplicabile prezentei cauze, reglementând situații juridice distincte, sunt vădit eronate, deoarece respingerea acestui probatoriu este contrară motivării și prevederilor enunțate ale Hotărârii nr. 78 din 21 februarie 1994.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

32. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

33. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

34. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere

irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

35. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată recurentului, în mod electronic, la 13 ianuarie 2025, iar recursul a fost declarat la 10 ianuarie 2025, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

36. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

37. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevalid al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

38. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

39. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel,

fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

42. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

43. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretenției interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenții argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

45. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

46. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

47. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus Gherasimenco Ruslan.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu